

CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

Gran enciclopèdia catalana

El poble de Castellfollit de la Roca sobre la cinglera basàltica excavada pel Fluvià. © C.I.C-MOIÀ

Municipi de la Garrotxa, a l'interfluvi del Fluvià i del Turonell. Població: 1.043 h [2009]

Extensió: 1 km²

Situació i presentació

És envoltat pels termes de Montagut i Oix (N i E) i de Sant Joan les Fonts (S, W i N). El municipi inclou un esperó rocós alçat a la confluència del Fluvià i el Turonell format per una alta cinglera de materials basàltics que tots dos corrents fluvials han enfondit a banda i banda (d'uns 60 m d'alçada i prop d'1 km de llargada). Damunt d'aquest esperó s'alça la vila de Castellfollit de la Roca. Travessa el terme una carretera que enllaça amb la variant de la N-260 de Figueres a Olot i amb la C-26 d'Olot a Ripoll. Tot el municipi és integrat dins el Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

La població i l'economia

La població (castellfollitencs) registrava 139 focs de cavallers (més de 500 h) en el fogotjament de vers el 1380, que en el del 1553 havien davallat a 30 (unes 135 persones). En aquesta pèrdua tingueren una gran influència els terratrèmols del 1427 i, sobretot, el del 1428, que produí la mort de 85 persones i enderrocà la major part de les cases i masies de Castellfollit. La població es mantingué estancada fins al segle XVIII: el 1718 hom registrava només 84 h, que augmentaren fins a 186 el 1787. A partir d'aleshores el creixement fou lent però ininterromput; la crisi de la postguerra alentí el creixement (1 150 h el 1960), si bé les xifres del 1979 (1 213 h) assenyalaven una certa recuperació, que fou seguida posteriorment per una nova davallada demogràfica: dels 1 144 h del 1981 es passà als 1 029 h el 1991 i als 964 h el 2005.

L'extrema petitesa del terme fa que el poc espai que tradicionalment hom dedicava a l'agricultura hagi quedat envaït per l'expansió urbana, i també que algunes empreses industrials tinguin les instal·lacions fabrils ja dins els termes veïns. La principal activitat econòmica de Castellfollit de la Roca és la indústria, centrada sobretot en els sectors tèxtil i alimentari (l'empresa Cal Enric fabrica galetes des del 1932 i la família Sala va elaborar embotits del 1843 al 1998, que tancà la fàbrica); també hi ha indústria extractiva. La peculiar situació geogràfica de la vila atreu un bon nombre de visitants.

La vila de Castellfollit de la Roca

La vila de Castellfollit de la Roca (296 m d'altitud i 993 h el 2006) és integrada per la vila vella i un petit eixample encara a l'interfluvi del Fluvià i el Turonell.

L'espadat cau d'una manera espectacular sobre els dos rius i al seu cim l'església vella i les cases del nucli antic formen un conjunt pintoresc, inaccessible des del camí que ve de llevant, i forma una silueta característica coneguda i difosa per tot el país. A un costat de la cinglera hi ha la Plaça Vella, i a l'extrem la primitiva parròquia de Sant Salvador de Castellfollit; havia estat refeta després dels terratrèmols del segle XV en diverses etapes fins que restà acabada al segle XVII, en l'estil renaixentista tardà propi de l'època i amb un campanar de torre quadrat; incendiada i molt malmesa amb els fets revolucionaris del 1936, a la fi de la guerra civil hom convertí unes noves escoles que s'estaven construint a la banda de l'eixample en la nova església parroquial. Per iniciativa dels Amics de Castellfollit, l'església antiga fou restaurada i s'hi va crear un mirador i un espai apte per a acollir activitats culturals.

El poble de Castellfollit de la Roca coronant la cinglera basàltica excavada pel Fluvià © C.I.C-MOIÀ Església vella

Església nova

Església NOVA de St Salvador - Ricard Ballo 2018

Torre del rellotge, Sant Roc, i Edifici Ajuntament

Santa Roc i Cala Paula

